

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 959/2025
30.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз бр. 746/2025 од 16.07.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 876/24 од 27.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз бр. 746/2025 од 16.07.2025. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 876/24 од 27.12.2024. године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 876/24 од 27.12.2024. године, у ставу првом изреке, усвојене су жалбе браниоца окривљеног ББ – адвоката Јована Продановића, бранилаца окривљеног ВВ – адвоката Ђорђа Папулића и Уроша Балчине, браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Басарића и бранилаца окривљеног АА – адвоката Ане Боровић и Немање Васиљевића и пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 190/23 од 22.05.2024. године преиначена, тако што је Апелациони суд у Београду окривљене АА, ВВ и ББ ослободио од оптужбе на основу члана 423. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку да су извршили и то: окривљени АА и ВВ кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени ББ кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе

опредељено у ставу првом изреке. У ставу другим изреке пресуде, жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву одбијена је као неоснована.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 876/24 од 27.12.2024. године јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 746/2025 од 16.07.2025. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП „или“ повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди повреду закона пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 876/24 од 27.12.2024. године у корист окривљених.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених – адвокатима Немањи Васиљевићу, Ани Боровић, Предрагу Басарићу, Ђорђу Папулићу, Урошу Балчини и Јовану Продановићу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Не стоје наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва да су разлози пресуде противречни изреци пресуде, јер се окривљени ослобађају од оптужбе применом члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, док се у образложењу пресуде наводи да су ослобођени на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, обзиром да је на страни 8 побијане правноснажне пресуде, у ставу четири, јасно наведено да према оцени Апелационог суда у Београду током овог кривичног поступка није доказано да су окривљени поступали супротно наведеним одредбама о управљању отпадом..., а што је у складу са правним основом на основу кога су окривљени ослобођени.

Међутим, основано јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Ово из разлога јер у побијаној правноснажној пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања.

Наиме, Апелациони суд у Београду је након одржаног претреса окривљене АА, ВВ и ББ ослободио од оптужбе да су извршили и то, окривљени АА и ВВ кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени ББ кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, јер није доказано да су окривљени извршили наведена кривична дела.

Дајући разлоге за такву одлуку Апелациони суд у Београду у побијаној пресуди наводи да није доказано да су окривљени поступали супротно одредбама члана 44. став 1. и 11, члана 46. и 59. став 1. Закона о управљању отпадом, будући да је на основу изведених доказа утврђено да предметна материја чији је произвођач „Метал цинкара“ ДОО Ђуприја (НЕЦ 1) која је уписана у регистар хемикалија није отпад, већ

хемикалија, па се тиме на њу примењује Закон о хемикалијама, а не Закон о управљању отпадом.

У образложењу побијане пресуде другостепени суд – Апелациони суд у Београду доносећи овакав закључак, односно о каквој се материји, у конкретном случају ради, уопште није ценио налаз и мишљење Градског завода за јавно здравље који је вршио узроковање конкретне материје приликом извршења кривичног дела, већ је искључиво и једино узео у обзир мишљење лабораторије „...“ Београд.

По ставу Врховног суда другостепени суд је био дужан да цени односно да да оцену и тог доказа - налаза и мишљења Градског завода за јавно здравље, нарочито у ситуацији када је тај доказ у супротности са доказом којем је поклатио веру (извештај – мишљење Лабораторије „...“ Београд), па пошто Апелациони суд у Београду није дао разлоге о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, то представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП на коју јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Наводи захтева јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва којима образлаже повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, нису били предмет оцете Врховног суда у овом поступку, обзиром да наведену повреду јавни тужилац образлаже наводима којима врши сопствену оцену изведених доказа у току поступка и износи сопствене чињеничне закључке другачије од оних утврђених у побијаној пресуди и у суштини указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, ни јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва.

Из изнетих разлога Врховни суд је усвојио као основан предметни захтев те је на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 876/24 од 27.12.2024. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не дирајући притом у правноснажност наведене пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић